

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/25/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6918010165
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6918010165.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Jozefa Ryanta, v trestnej veci obžalovaného O. C. za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ a iné Tr.zák., na verejnom zasadnutí dňa 28. mája 2020, o odvolaní okresného prokurátora v Rimavskej Sobotě proti rozsudku samosudcu Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 3T/39/2018 zo dňa 18.12.2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 3T/39/2018 zo dňa 18.12.2019 bol obž. O. C. podľa § 285 písm. c/ Tr.por. oslobodený spod obžaloby, v zmysle ktorej sa mu kládlo za vinu, že dňa 19.7.2017 asi o 17.30 h v l. pred pohostinstvom R. na ulici, po predchádzajúcej hádke udrél päťou do tváre B. R., následkom čoho spadol na zem, kde ho kopal po celom tele, čím mu spôsobil udretie hrudníka vľavo, udretie tváre vľavo, krvné podliatiny pod ľavým okom, vyrazenie zubu a udretie hlavy, následkom čoho bol liečený a práceneschopný do 07.08.2017, teda sa mal dopustiť fyzicky na mieste prístupnom verejnosti výtržnosti tým, že mal napadnúť iného a inému mal úmyselne ublížiť na zdraví, čím mal spáchať prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr.zák.,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní nemal za jednoznačne preukázané, že by obž. O. C. sa bol dopustil predmetného skutku. Poukazuje pritom najmä na výpoveď poškodeného B. R., z ktorej vyplýva, že ani sám nemá záujem na potrestaní páchatela, vychádzajúc z jeho prístupu k svedeckej výpovedi na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.12.2019, kedy neustále opakoval, že nič nevie, na nič sa nepamätá. Ďalej v písomných dôvodoch rozsudku samosudca v odôvodnení uvádza, že v predmetnej veci prihliadol k viacerým pochybnostiam, ktoré vyplývajú z vykonaného dokazovania a preto súd dospel k záveru, že nebolo jednoznačne preukázané, že obž. O. C. sa dopustil predmetného skutku a preto ho spod obžaloby oslobodil. V tejto súvislosti akcentuje svoje pochybnosti ohľadne času a miesta napadnutia poškodeného obžalovaným, kde poukazuje na záber z kamerového záznamu a taktiež na výpoveď príslušníka PZ Hnúšťa M. M., rovnako tak poukazuje na výpoveď svedka L. K., ktorý uvádzal, že bitku videl, avšak neuviedol, že by obžalovaný napadol poškodeného. Ďalej tiež v tejto súvislosti poukazuje na výpovede P. K., O. A., O. C. a rovnako tak poukazuje na rozpory vznikajúce v súvislosti s časom, kedy došlo k trestnej činnosti v prípade správy Záchrannej služby Falck, ako aj súvisiace lekárske správy zo dňa 26.7.2017. Proti tomuto rozsudku bezprostredne po jeho vyhlásení podal odvolanie priamo do zápisnice z hlavného pojednávania okresný prokurátor v Rimavskej Sobotě, ktoré neskôr doplnil prostredníctvom svojho písomného podania. V písomných dôvodoch odvolania okresný prokurátor uvádza, že rozhodnutie prvostupňového súdu nepovažuje za dôvodné. Uvádza, že výpoveď obžalovaného ako i svedkov O. C. a O. A., že obžalovaný sa v čase o 17.30 h dňa 19.7.2017 nestretol s poškodeným, sú nepravdivé. Poukazuje pritom na kamerový záznam ako i úradný záznam príslušníka OO PZ Hnúšťa M. M., z ktorého

vyplýva, že na kamerovom zázname v kritickom čase bolo viditeľné, že obžalovaný C. tam prišiel na osobnom motorovom vozidle, kde k nemu prišiel poškodený B. R. a s týmto sa spolu rozprávali. Z tohto kamerového záznamu však nie je možné zistiť, čo sa dialo ďalej, nakoľko ide o otočnú kameru a preto celý priebeh nebol na kamerovom zázname zachytený. Ďalej poukazuje na výpoveď poškodeného B. R. a to z prípravného konania ako i na hlavnom pojednávaní, kde uviedol, že osobou, ktorá ho napadla, bol obžalovaný s tým, že sám nebol schopný sa brániť útokom obžalovaného a chránil ho pritom svedok K., ktorý si na neho ľahol, aby ho chránil pred útokom obžalovaného C.. Ďalej tiež uvádza, že táto výpoveď je súladná s výpoveďou svedka L. K.. V prípade časového posunu správy Záchrannej služby Falck, okresný prokurátor uvádza, že z tohto časového posunu nemožno urobiť záver, že poškodený uvádzal nepravdivé skutočnosti. Poukazuje pritom na to, že svedkyňa P. K. rovnako tak potvrdila, že poškodený R. bol dobitý, z hlavy mu tiekla krv a od bolesti si držal bok, pričom táto mu v dôsledku zranenia privolala rýchlu zdravotnícku pomoc. Podaním odvolania sa okresný prokurátor domáha zrušenia rozsudku prvostupňového súdu s tým, aby odvolací súd vrátil vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Naproti tomu obhajca obžalovaného v písomných dôvodoch vyjadrenia k odvolaniu okresného prokurátora uvádza, že rozsudok prvostupňového súdu považuje za dôvodný a zákonný a nepovažuje za dôvodné odvolanie okresného prokurátora. Poukazuje pritom na to, že výpovede poškodeného z prípravného konania boli zásadným spôsobom spochybnené výsluchom poškodeného na hlavnom pojednávaní. Osobitne pritom zdôrazňuje, že poškodený R. bol v kritickom čase značne pod vplyvom alkoholu, čo hodnotu a kvalitu jeho výpovede z hľadiska hodnovernosti podstatne znižuje. Ďalej poukazuje na výpoveď svedka L. K., ktorý tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní zhodne uviedol, že O. C. B. R. určite nebil. Tento svedok jasne vylúčil, že by sa O. C. dopustil skutku, pre ktorý bol obžalovaný. Obž. O. C. spáchanie skutku od začiatku prípravného konania ako aj počas hlavného pojednávania jednoznačne poprel. Vo vzťahu k výpovedi svedka M. - príslušníka PZ a kamerového záznamu obhajca obžalovaného v písomných dôvodoch vyjadrenia uvádza, že síce tieto dôkazy potvrdili, že v rozhodnom čase, kedy sa mal skutok stať, došlo síce k incidentu medzi R. a obžalovaným, avšak nie je možné súhlasiť s tvrdením prokurátora, že incident nebol zachytený len preto, že išlo o otočnú kameru. Vzhľadom na výpoveď K. a R. mal celý incident trvať približne 5 minút a napriek tomu, že záznam vykonávala otočná kamera a pri takej dĺžke záznamu by sa incident objavil v zázname niekoľkokrát. Takýto incident však kamera nezachytila. Podľa názoru obhajcu obžalovaného poškodený musel mať ešte ďalší incident niekedy vo večerných hodinách a nie o 17.30 h, nakoľko svedkyňa P. K. potvrdila, že v čase príchodu k nej minimálne po 22.30 h poškodený čerstvo krvácal a túto skutočnosť je možné potvrdiť aj zo záznamu rýchlej zdravotnej pomoci. Je teda nepochybné, že mal incident, ale v úplne inej dobe, na inom mieste a určite s nejakými inými osobami. Vo vzťahu k odvolaniu okresného prokurátora preto navrhuje, aby bolo odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietnuté.

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po postupe v zmysle citovaného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

V prvom rade krajský súd konštatuje, že predmetnou vecou sa zaoberal vo svojom rozhodnutí 4To/71/2019, kedy na neverejnom zasadnutí dňa 6. júna 2019 podľa § 321 ods. 1 písm. b/, ods. 3 Tr.por. zrušil rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 3T/39/2018 21.2.2019 a podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vrátil vec okresnému súdu Rimavská Sobota s tým, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Už v tomto predchádzajúcom rozhodnutí krajského súdu krajský súd poukázal na množstvo rozporov vyplývajúcich z dokazovania na hlavnom pojednávaní, v zmysle ktorých vznikli zásadné pochybnosti o tom, či k následku, ktorý je popísaný v obžalobe, došlo v príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného. Išlo o rozpory v čase, kedy malo dôjsť k inkriminovanému skutku, kde krajský súd poukazoval nielen na výpoveď samotného poškodeného, ale i na obsah kamerového záznamu s poukazom na výpoveď príslušníka polície, správu zo Záchrannej služby Falck a pod., kde pre úplnosť krajský súd konštatuje, že na týchto pochybnostiach nič nezmenilo ani doplnené dokazovanie na hlavnom pojednávaní po vrátení veci súdu prvého stupňa. Práve naopak, na ďalšom hlavnom pojednávaní samotný poškodený stále len opakoval, že nič nevie, že si už na nič nepamätá.

Podľa § 2 ods. 10 Tr.por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiacie proti obvinenému, ako aj okolnosti,

ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonáva i dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr.por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súdu, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Citovanými ustanoveniami sa prvostupňový súd dôsledne riadil.

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch odvolania v podstate namietal iba hodnotenie dôkazov prvostupňovým súdom. Nenavrhuje vykonať žiadne nové ďalšie dôkazy. Krajský súd v Banskej Bystrici preto konštatuje, že najmä v zmysle zásady zisťovania skutkového stavu veci, o ktorej nie sú dôvodné pochybnosti, práve táto zásada vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine o jednoznačne zistené fakty a nielen o pravdepodobnosť. Tam, kde nie je možné bezpečne určiť, ktorý z variantov skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, musí súd zvoliť tú, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia.

V danej konkrétnej veci nebol produkovaný taký súhrn dôkazov, ktoré by jednoznačne a nepochybne usvedčovali obžalovaného zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Už pri predchádzajúcom rozhodnutí krajského súdu v predmetnej veci krajský súd poukázal na zásadné časové rozpory, najmä ohľadne miesta a času, kedy malo dôjsť k napadnutiu poškodeného obžalovaným, kde ani po doplnenom dokazovaní tieto rozpory odstránené neboli. Práve naopak, boli ešte zvýraznené výsluchom samotného poškodeného. Z uvedeného dôvodu preto i krajský súd rovnako ako prvostupňový súd uzatvára, že nebolo bez rozumných pochybností preukázané, že by sa skutku dopustil práve obžalovaný. Nedokázaná vina má pre obžalovaného rovnaké dôsledky ako dokázaná nevina s tým, že za použitia zásady in „dubio pro reo“ je potrebné obžalovaného spod obžaloby oslobodiť. Prvostupňový súd preto postupoval správne, keď obžalovaného vzhľadom na rozpory tak, ako boli uvádzané v predchádzajúcom rozhodnutí krajského súdu oslobodil spod obžaloby. Argumenty okresného prokurátora uvedené v odôvodnení odvolania, kde poukazuje napr. na výpoveď svedka K., nie sú ničím podložené. Práve tento svedok ani v jednej svojej výpovedi obžalovaného z trestnej činnosti neusvedčoval, uvádzal, že to nebol obžalovaný. Samotný poškodený bezprostredne po skutku pri svojom ošetrení uviedol, že bol napadnutý viacerými osobami. Rovnako tak je zrejmé, že záchranná služba v danej veci k poškodenému bola privolaná s trojhodinovým časovým odstupom od času skutku, ktorý uviedol prokurátor v obžalobe, počas ktorého nie je zrejmé, kde bol poškodený, kadiaľ sa pohyboval a či nedošlo k napadnutiu inými osobami.

S poukazom potom na hore uvedené dôvody považoval krajského súdu odvolanie okresného prokurátora za nedôvodné a toto v zmysle ust. § 319 Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny ďalší opravný prostriedok.